

СВІТОВИЙ ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ СТИМУЛЮВАННЯ ЕКСПОРТУ ТА ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ В УКРАЇНІ

Прохоренко В.В., гр. МЕ-16

Науковий керівник – ст. викл. **Козуб В.О.**

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Система стимулювання експорту (інструменти, інституціональні виконавці та характер їх взаємодії) у кожній країні є оригінальною. Її конфігурація залежить від соціально-економічного устрою країни і ступеня державного втручання в економічне життя. Ідея застосування політики стимулювання експорту для збільшення продажу товарів ввітчизняного виробника з'явилася у розвинутих країнах під впливом кількох криз надвиробництва. Політика стимулювання експорту сучасного зразка формується з 1947 р., після підписання ГАТТ. Про активність та значимість ролі підприємств в експортному потенціалі національних економік говорять такі статистичні дані: у Франції, Італії, Нідерландах та Норвегії підприємства середнього бізнесу виробляють 30% всієї експортної продукції, у Туреччині – 62%, у Південній Кореї – 40%, Китаї – 50%. У Франції державне стимулювання експорту підприємств базується, в основному, на інформаційній, консультативній та фінансовій підтримці підприємств, які прагнуть розпочати і розвивати зовнішньоекономічну діяльність.

У Канаді для підвищення експортної активності підприємств функціонує Міжвідомчий комітет, який має широкі повноваження у галузі формування політики підтримки експорту підприємств середнього бізнесу. У США державна політика підтримки експорту підприємств середнього бізнесу в основному спрямована на координацію діяльності різноманітних фондів для фінансування і кредитування експортної діяльності підприємств середнього бізнесу.

Таким чином, вирішення проблем розвитку й особливо ефективної реалізації можливостей експортного потенціалу України тісно пов'язано зі змінами, що відбуваються в світогосподарському середовищі. У цьому зв'язку при розробці експортної політики країни необхідно враховувати об'єктивні зміни в гео економічній і геополітичній ситуації в світі, інтереси окремих країн-партнерів по зовнішньоекономічних зв'язках, міжнародні правові норми і правила торгівлі, конкурентні переваги своєї країни та її експорто-орієнтованих підприємств, тобто держава повинна враховувати досвід стимулювання експорту розвинених країн.